PO. BR. 1980/19

Broj: S1 3 U 033751 19 U
Sarajevo, 03.03.2021. godine

08 03. '21
US-03 13-1 378 19

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „TOTAL SOLUTIONS" d.o.o. Sarajeva, kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ul. La Benevolencija 2., protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1980-6/19 od 26.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH-filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 03.03.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem broj: i datum u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena zaključak broj: 01/06-02-4639/19 od 25.07.2019.godine, Ugovornog organa, Federalno ministarstvo kulture i sporta u postupku izravnog sporazuma za predmet nabavke „Nabavka usluga održavanja uredske opreme".

Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor zbog povreda odredbi Zakona o javnim nabavkama BiH, i pravila postupka. U tužbi ističe da je stav tuženog da u konkrentnom slučaju nije zakonom predviđena mogućnost izjavljivanja žalbe u konkretnom postupku nepravilan i nezakonit.Ističe da ni zakonom ni pravilnikom nije isključena mogućnost izjavljivanja žalbe odnosno da ne postoji zakonska odredba kojom je određeno da u postupku direktnog sporazuma nije moguće izjaviti žalbu. Dalje se poziva i citira odredbu člana 111. stav 2, Zakona o javnim nabavkama te ističe da je svojom žalbom dokazivao da nisu ispunjeni zakonom propisani uslovi da ugovorni organ vrši nabavku usluga kroz direktni sporazum. Konačno predlaže da sud BiH uvaži tužbu, poništi rješenje broj: JN2-03-07-1-1980-6/19 od 26.09.2019. godine i predmet vrati na ponovni postupak, a tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora koji se odnose na sastav tužbe u iznosu od 380,80 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložilo da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Iz spisa predmete stvari proizilazi, da je ugovorni organ Federalno ministarstvo kulture i sporta pokrenulo postupak izravnog sporazuma za predmet nabavke„Nabavka usluga održavanja uredske opreme" te sklopilo ugovor sa ponuđačem „ELUR" d.o.o. Kiseljak. Nadalje tužitelj je uložilo žalbu iz razloga što je postupak proveden putem direktnog sporazuma, a koju je ugovorni organ zaključakom broj: 01/06-02-4639/19 od 25.07.2019.godine, odbacio kao nedopuštenu.Protiv navedenog zaključka ugovornog organa, tužitelj je izjavio žalbu, a koju žalbu je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi odlučio na navedeni način iz razloga zakonom nije izričito propisana mogućnost izjavljivanja žalbe u predmetnim postupcima definisanim u članu 87. stav 3. Zakona.

Po mišljenju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbama člana 87. stav 3. („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14)propisano je da ugovorni organ ugovorno tijelo provodi postupak izravnog sporazuma za nabavu roba, usluga ili radova čija je procijenjena vrijednost jednaka ili manja od iznosa od 6.000,00 KM. Članom 90. istog Zakona propisano je da je direktni sporazum postupak u kojem ugovorni organ nakon ispitivanja tržišta traži pismeno prijedlog cijene ili ponudu od jednog ili više ponuđača i pregovara ili prihvata tu cijenu, kao uslov za konačni sporazum. Ugovorni organ dužan je donijeti interni pravilnik o postupku direktnog sporazuma, koji treba biti usaglašen s modelom pravilnika o postupku direktnog sporazuma koji propisuje Agencija.

U skladu sa predhodno citiranom odredbom kako u konkretnom slučaju iz spisa predmeta proizilazi da je ugovorni organ proveo postupak direktnog sporazuma iz člana 87.stav 3. Zakona o javnim nabavakama, po ocjeni ovoga vijeća pravilno je ugovorni organ ocjenio žalbu tužitelja kao nedopuštenu. Naime, ovo iz razloga što Zakonom o javnim nabavkama za navedene vrste postupka nije predviđena mogućnost izjavljivanja žalbe. Odredbom člana 101. Zakona o javnim nabavakama su propisani rokovi za izjavljivanje žalbe u različitim fazama postupka javnih nabavki. Međutim, navedenim članom nisu propisani rokovi za izjavljivanje žalbe za postupke iz člana 87. stav 3. Zakona, niti je članom 90. istog Zakona, niti bilo kojom odredbom Pravilnika o direktnom sporazumu je propisana mogućnost izjavljivanja žalbe iz čega proizilazi zaključak da u navedenim postupcima nije predviđena mogućnost izjavljivanja žalbe pa je samim tim i odluka ugovornog organa kao I tužene pravilna.

To u konačnici znači da obrazloženje osporenog rješenja doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, te u smislu člana 233. stav 2. i člana 200. stav 2. Zakona o upravnom posutpku BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16),

sadrži valjano orbazloženje odnosno razloge koji su bili odlučujući i kojima se tuženi vodio prilikom odlučivanja u konkretnoj predmetnoj stvari obzirom da je osporenim rješenjem odbijena žalba tužitelja, izjavljena zaključak broj: 01/06-02-4639/19 od 25.07.2019.godine, ugovornog organa.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, to mu u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), ne pripada pravo na troškove upravnog spora.

Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović